

Regeringens proposition

1999/2000:77

Ändring i partnerskapslagens anknytningskrav

Prop.
1999/2000:77

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 9 mars 2000

Göran Persson

Laila Freivalds
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Enligt lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap får ett partnerskap registreras endast om minst en av partnerna är svensk medborgare med hemvist i Sverige.

I propositionen föreslår regeringen att lagens anknytningskrav mjukas upp. Förslaget innebär att det blir möjligt att registrera partnerskap i Sverige om en av partnerna har hemvist här sedan minst två år. Om en av partnerna är medborgare i Sverige, Danmark, Island, Nederländerna eller Norge, ställs inte något krav på att hemvistet skall ha varat i två år. Det är då tillräckligt att den partnern har hemvist i Sverige.

Ändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2000.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap	4
3	Ärendet och dess beredning.....	5
4	Ändrade anknytningsvillkor.....	5
5	Ikraftträdande.....	9
6	Kostnader.....	9
7	Författningskommentar.....	10
Bilaga 1	Sammanfattning av departementspromemorian Utländska medborgares möjligheter att ingå partnerskap i Sverige (Ds 1999:14).....	11
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	12
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna.....	13
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag.....	14
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	15
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag.....	14
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	15
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 mars 2000	16

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1999/2000:77

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap

Prop. 1999/2000:77

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Registrering får ske *endast* om *minst* en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Registrering får ske om
1. en av partnerna har hemvist här i landet sedan minst två år, eller

2. en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Med svensk medborgare jämställs medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Enligt lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap (partnerskapslagen) kan två personer av samma kön låta registrera sitt partnerskap. För att partnerskap skall få registreras i Sverige krävs att minst en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet, dvs. med stadigvarande bosättning i Sverige. Anknypningskrav som i stort sett motsvarar den svenska lagens villkor fanns fram till den 1 juli 1999 i den danska partnerskapslagen och finns alltså i de isländska och norska partnerskapslagarna. Det finns dock en lucka i den nordiska regleringen. I vissa situationer kan nämligen nordiska medborgare som är bosatta i ett annat nordiskt land inte registrera partnerskap vare sig i det land där de har hemvist eller i det land där de är medborgare, trots att både hemvistlandet och medborgarskapslandet har regler om registrerat partnerskap.

Anknypningskraven i de nordiska partnerskapslagarna har tagits upp vid överläggningar med företrädare för ansvariga departement i Danmark, Finland, Island och Norge. Partnerskapslagens anknypningskrav har även uppmärksamats i riksdagen (se bl.a. bet. 1998/99:LU18, 1997/98:LU10, 1996/97:LU8 och 1995/96:LU18). Riksdagen har därvid hänvisat till de nordiska överläggningarna.

Inom Justitiedepartementet utarbetades departementspromemorian Utländska medborgares möjligheter att ingå partnerskap i Sverige (Ds 1999:14). Promemorian har remissbehandlats.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En remissammanställning finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Ju1999/1530).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 24 februari 2000 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 4*.

Lagrådet har lämnat förslaget utan invändning. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*.

4 Ändrade anknypningsvillkor

Regeringens förslag: Partnerskap skall kunna registreras i Sverige om minst en av partnerna har hemvist här sedan minst två år. Om en av partnerna är medborgare i Sverige, Danmark, Island, Nederländerna eller Norge, ställs inte något krav på att hemvistet skall ha varat i två år. Det är då tillräckligt att den partnern har hemvist i Sverige.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens utom så till vida att promemorian, för de fall där medborgarskapskravet inte är upp-

fyllt, föreslår att båda parterna skall ha haft hemvist här sedan minst två år (se promemorian s. 25 f.).

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker promemorians förslag eller har inga invändningar mot det. Några remissinstanser är kritiska men av olika skäl. *Stockholms tingsrätt* anser att svenska medborgare med hemvist i ett land som har en partnerskapsreglering motsvarande den svenska alltid skall få registrera ett partnerskap i Sverige. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* anser att hemvist i Danmark, Island, Nederländerna och Norge bör jämföras med hemvist i Sverige när det gäller möjligheten att registrera partnerskap. *Folkhälsoinstitutet*, *Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning (HomO)* och *Riksförbundet för sexuellt likaberättigande (RFSL)* menar att kravet på viss anknytning till Sverige för att få registrera ett partnerskap bör slopas. I andra hand föreslår Folkhälsoinstitutet att det skall vara tillräckligt att en av parterna har hemvist här sedan minst två år. *Ombudsmannen mot etnisk diskriminering (DO)* anser att registrering skall få ske om minst en av parterna har hemvist i Sverige. HomO framför samma förslag i andra hand. *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* ifrågasätter däremot om medborgare i Nederländerna bör jämföras med svenska medborgare när det gäller möjligheten att registrera partnerskap i Sverige.

Skälen för regeringens förslag

Enligt partnerskapslagen kan två personer av samma kön registrera sitt partnerskap. Registreringen innebär, med några få undantag, att de bestämmelser som gäller för äktenskap och makar blir gällande också för partnerskapet och parterna. Till skillnad från ett äktenskap kan ett partnerskap som registrerats här som regel inte förväntas få några rättsverkningar eller endast begränsade rättsverkningar i andra stater, om det inte finns motsvarande partnerskapsregler där. Partnerskapslagstiftning genomfördes år 1989 i Danmark, år 1993 i Norge och år 1996 i Island. Sedan år 1998 har även Nederländerna en lag om registrerat partnerskap. Mot bakgrund av registreringens begränsade internationella verkan krävs det en viss anknytning till Sverige för att partnerskapet skall få registreras här. Registrering får ske bara om minst en av parterna är svensk medborgare med hemvist i Sverige (1 kap. 2 § partnerskapslagen). Vid utformningen av anknytningskravet eftersträvades nordisk rättslikhet, och kravet stämmer överens med vad som gällde i Danmark och Norge när den svenska lagen trädde i kraft den 1 januari 1995.

Den nordiska luckan bör åtgärdas

Den nuvarande utformningen av anknytningskravet leder i vissa situationer till att nordiska medborgare som är bosatta i ett annat nordiskt land inte kan registrera partnerskap, trots att både hemvistlandet och medborgarskapslandet har regler om registrerat partnerskap. Som framgår av avsnitt 3 har denna lucka i det nordiska regelverket behandlats vid nordiska departementsöverläggningar. Vid överläggningarna har de

länder som har partnerskapslagar, dvs. Danmark, Island, Norge och Sverige, enats om att se över sina nationella regler i syfte att undanröja luckan. I Danmark har därefter partnerskapslagen ändrats så att medborgarskap i Sverige, Island och Norge jämföras med danskt medborgarskap. I Norge föreslås i ett remitterat utkast till proposition motsvarande ändring i den norska partnerskapslagen.

I promemorian föreslås det att medborgare i Danmark, Island och Norge skall likställas med svenska medborgare när det gäller möjligheten att registrera partnerskap här. Dessa länder har regler om partnerskap, och ett partnerskap som registreras i Sverige kommer att gälla också där. Genom ändringen skulle man även för svensk del komma till rätta med den lucka som finns i det nordiska regelverket. Inte någon remissinstans har haft några invändningar mot förslaget, och även regeringen anser att det bör genomföras.

Anknytningskravet bör mjukas upp ytterligare

Som nyss har påpekats kommer ett partnerskap som registreras i Danmark, Island, Norge eller Sverige att gälla även i de andra tre länderna, och bl.a. därför har de nordiska länderna ett gemensamt intresse i vilka anknytningskrav som gäller i de nordiska partnerskapslagarna. Vid de nordiska departementsöverläggningarna har det diskuterats om det är lämpligt att mjuka upp anknytningsvillkoren mer än vad som krävs för att komma åt den nordiska luckan och hur anknytningsvillkoren i så fall bör utformas. Överläggningarna har lett till att den danska partnerskapslagen nu ändrats så att den, förutom att likställa isländskt, norskt och svenskt medborgarskap med danskt, även ger möjlighet till registrering om båda parterna har haft hemvist i Danmark under de två år som föregått registreringen. Vidare ges justitieministern ett bemyndigande att i framtiden jämföra även medborgarskap i andra länder med danskt medborgarskap, på villkor att det rör sig om ett land som har regler som motsvarar den danska partnerskapslagen. Av motiven till den danska lagen framgår att man närmast har partnerskapslagen i Nederländerna i åtanke. I det i Norge remitterade utkastet till proposition föreslås motsvarande bemyndigande. Frågan bereds för närvarande i Island. Det bör tilläggas att Finland inte har någon partnerskapslag men att en arbetsgrupp, tillsatt av Justitieministeriet, har lagt fram ett förslag till en lag där anknytningskravet har utformats i huvudsak i enlighet med vad som gäller i Danmark.

Enligt regeringens mening finns det goda skäl att utvidga möjligheterna för utländska medborgare att registrera partnerskap i Sverige.

I enlighet med promemorians förslag bör också nederländska medborgare likställas med svenska medborgare när det gäller möjligheten att registrera partnerskap här. Visserligen finns det inte någon lucka i förhållande till Nederländerna motsvarande den som finns i förhållande till de nordiska länderna. Anknytningsvillkoren i den nederländska partnerskapslagen är nämligen mycket generösa. Men som sägs i promemorian finns det ändå starka skäl för att likställa medborgare i Nederländerna med svenska medborgare. En nederländsk medborgare skulle ju ha möjlighet att ingå partnerskap i Nederländerna om han eller hon var bo-

satt där, och ett partnerskap som registreras i Sverige kommer med all sannolikhet att erkännas i Nederländerna. Det finns mot den bakgrunden inte tillräckliga skäl att behandla nederländska medborgare annorlunda än danska, isländska och norska medborgare. Den danska partnerskapslagen utgår också från att nederländska medborgare skall likställas med danska medborgare. Om en av partnerna är nederländsk medborgare med hemvist i Sverige, bör det alltså gå att registrera partnerskapet i Sverige.

I framtiden bör även medborgare i andra stater kunna jämföras med svenska medborgare när det gäller möjligheten att registrera partnerskap, om staterna inför regler om partnerskap vilka i tillräcklig grad motsvarar den svenska partnerskapslagen. En sådan bedömning kan göras skyndsamt. I Regeringskansliet övervägs för närvarande om det gäller för bl.a. den i Frankrike nyligen antagna lagen "Pacte Civil de Solidarité".

Som föreslås i promemorian bör det i lagen anges vilka medborgarskap som är likställda med svenskt. Man undviker på så sätt att de som har att tillämpa bestämmelsen, främst registreringsförrättarna, måste göra en egen bedömning i enskilda fall huruvida den aktuella statens regler i tillräcklig grad motsvarar den svenska partnerskapslagen.

Eftersom ett svenskt partnerskap som regel inte medför några rättsverkningar eller endast begränsade rättsverkningar i stater som saknar partnerskap, bör det annars krävas en starkare anknytning till Sverige för att registrering skall kunna ske här. Som bl.a. HomO påpekar kan i och för sig haltande rättsförhållanden och rättsosäkerhet uppkomma redan genom de nuvarande reglerna, men risken för detta skulle öka betänkligt om anknytningskravet helt slopades eller sattes alltför lågt. Vid de nordiska departementsöverläggningarna har det också framhållits att man inte heller bör bortse från att andra stater kan vara tveksamma till att deras medborgare kan registrera partnerskap här trots att de inte har tillräcklig anknytning till landet.

Liksom hittills bör det alltså finnas ett anknytningskrav i partnerskapslagen som skiljer ut dem som typiskt sett inte har sin framtid i Sverige. Kravet bör utformas så att det omfattar de fall där partnerna har tillräcklig anknytning till Sverige för att motivera svensk behörighet och tillämpning av svensk lag. Det nu gällande anknytningskravet är dock så snävt att det onödigt begränsar möjligheten att registrera partnerskap. Det finns en stor grupp människor som lever här men som inte är medborgare i Sverige eller i en stat med motsvarande partnerskapsreglering. En del har invandrat hit och bott här under lång tid, andra är födda och har levt hela sitt liv här. Att partner som har en så stark anknytning till Sverige inte skall ha möjlighet att registrera sitt partnerskap framstår inte som skäligt.

Förslaget i promemorian är att anknytningskravet utvidgas så att registrering även skall få ske om *båda* partnerna har hemvist i Sverige sedan minst två år. Förslaget stämmer överens med vad som nu gäller i Danmark och vad som nyligen har föreslagits i Finland. Som framhållits tidigare har de nordiska länderna ett gemensamt intresse i vilka anknytningskrav som gäller i de nordiska partnerskapslagarna. Till detta kommer att det finns starka skäl att undvika en splittring i det nordiska regelverket när det gäller utformningen av regler som är av central

betydelse för homosexuella. Redan vid införandet av partnerskapslagen framhölls att det var angeläget att eftersträva nordisk rättslikhet när nordiska länder går i spetsen med lagstiftning om homosexuellas rättigheter och att detta särskilt gäller sådana regler som direkt har internationellt privaträttsliga konsekvenser, dvs. vilka anknytningsvillkor som bör finnas (se bet. 1993/94:LU28 s. 15 f.). Intresset av nordisk rättslikhet gör sig lika starkt gällande i dag, inte minst med tanke på det inledda arbetet med internationella partnerskapsfrågor i Europarådet och Haagkonferensen för internationell privaträtt.

Under remissbehandlingen har dock ifrågasatts om inte kravet att båda parterna skall ha haft hemvist i Sverige i två år är för strängt och i onödan begränsar möjligheterna att registrera partnerskap här. Regeringen instämmer i den bedömningen. Som Folkhälsoinstitutet föreslår bör det vara tillräckligt att *en* av parterna uppfyller detta krav. En sådan utformning av anknytningsvillkoren kan inte anses komma i konflikt med intresset av nordisk rättslikhet. Om en av parterna har hemvist i Sverige sedan minst två år, bör partnerskapet alltså kunna registreras här.

Regeringen är inte i nuläget beredd att föreslå en längre gående uppmjukning av anknytningskraven. Det innebär emellertid inte att frågan om möjligheterna att registrera partnerskap i Sverige är avgjord en gång för alla. Det bör t.ex. undersökas om det som gäller för att ingå äktenskap i Sverige på sikt kan gälla för möjligheten att ingå registrerat partnerskap här. Frågan om ytterligare uppmjukning av anknytningsvillkoren avseende krav på hemvist och medborgarskap kommer att beredas bl.a. i samråd med de andra nordiska länderna. Regeringen avser att återkomma till riksdagen i frågan.

Ett par remissinstanser menar att det skulle kunna strida mot EG-rätten att för unionsmedborgare ställa krav på kvalificerat hemvist i Sverige. Det är emellertid oklart i vad mån EG-fördraget omfattar dessa frågor. Även om frågorna skulle anses omfattas av EG-fördragets tillämpningsområde torde medlemsstaterna i alla fall vara fria att reglera anknytningsvillkoren på det sätt som staterna finner lämpligt till dess att en harmonisering har beslutats på gemenskapsnivå (jfr prop. 1997/98:58 s. 55).

5 Ikraftträdande

Lagändringen bör träda i kraft den 1 juli 2000. Några särskilda övergångsregler behövs inte.

6 Kostnader

Förslaget kan medföra att ett större antal partnerskap kommer att registreras än i dag. De kostnader detta kan ge upphov till för tingsrätter, länsstyrelser, skattemyndigheter och andra myndigheter kan antas bli så marginella att de ryms inom ramen för redan befintliga resurser.

1 kap. 2 §

Registrering får ske om

1. en av partnerna har hemvist här i landet sedan minst två år, eller
2. en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Med svensk medborgare jämställs medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge.

Paragrafen anger vilka villkor som måste vara uppfyllda för att ett partnerskap skall få registreras i Sverige. En nyhet är att det blir möjligt att registrera partnerskap i Sverige om minst en av partnerna har hemvist här sedan minst två år. En annan nyhet är också att medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge jämställs med svenska medborgare och alltså kan registrera partnerskap i Sverige om de har hemvist här.

Enligt första stycket 1 får registrering ske om minst en av partnerna har hemvist i Sverige sedan minst två år.

Begreppet ”hemvist” definieras i svensk rätt i t.ex. 7 kap. 2 § lagen (1904:26 s. 1) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap. Den som är bosatt i en viss stat anses enligt den definitionen ha hemvist där, om bosättningen med hänsyn till vistelsens längd och omständigheterna i övrigt måste anses stadigvarande. Denna definition anses vägledande också för tolkningen av andra internationellt privat- och processrättsliga bestämmelser. Även vid tolkningen av hemvistkravet i partnerskapslagen bör definitionen tjäna som vägledning.

Förutom att personen i fråga normalt skall vistas i Sverige ligger i hemvistkravet också ett subjektivt kriterium. Han eller hon skall ha för avsikt att stanna kvar här i landet, tills vidare eller under en mycket lång tid. Tidsbegränsade resor till utlandet påverkar inte hemvistet. Har en person väl tagit hemvist i Sverige, påverkas inte heller hemvistet av om avsikten att stanna kvar här förändras. Uppehållstillstånd är i sig inte avgörande för frågan om hemvist skall anses ha etablerats här eller inte. Däremot är uppehållstillstånd många gånger en förutsättning för en persons varaktiga vistelse här. Man torde i regel kunna utgå från att en person som har vistats i landet i två år eller mer och som tveklöst har hemvist här i dag uppfyller kravet på hemvist i minst två år.

Ett krav på hemvist här i landet sedan minst två år uppställs även i t.ex. 1 kap. 2 § andra stycket lagen (1904:26 s. 1) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap.

Enligt första stycket 2 får registrering också ske om minst en av partnerna är svensk medborgare med hemvist i Sverige. Av andra stycket framgår att medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge jämställs med svenska medborgare. Det innebär att t.ex. en isländsk medborgare som har hemvist i Sverige kan registrera sitt partnerskap här.

Sammanfattning av departementspromemorian Utländska medborgares möjligheter att ingå partnerskap i Sverige (Ds 1999:14)

I promemorian behandlas frågan om de anknytningsvillkor som måste vara uppfyllda för att två personer av samma kön skall kunna låta registrera partnerskap i Sverige.

I partnerskapslagen föreskrivs att registrering av partnerskap får ske endast om minst en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet. Bestämmelsen får till följd att två utländska medborgare som är bosatta i Sverige aldrig kan ingå partnerskap här.

I promemorian föreslås att partnerskapslagens anknytningsvillkor ändras i syfte att göra det möjligt för även utländska medborgare, som har en stark anknytning till Sverige, att ingå partnerskap här. Ändringen innebär för det första att medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge jämställs med svenska medborgare när det gäller möjligheten att ingå partnerskap i Sverige. Det hänger samman med att de nämnda länderna har en partnerskapslagstiftning som motsvarar den svenska. Avsikten är att även medborgare i andra stater skall jämföras med svenska medborgare i takt med att bestämmelser om registrerat partnerskap införs där. För det andra blir det möjligt för två personer som inte uppfyller partnerskapslagens medborgarskapskrav att ändå ingå partnerskap i Sverige, om båda partnerna har hemvist i Sverige sedan minst två år.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2000.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Registrering får ske endast om minst en av parterna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Registrering får ske endast om
1. minst en av parterna är svensk medborgare med hemvist här i landet, eller

2. båda parterna har hemvist här i landet sedan minst två år.

Med svensk medborgare jämställs medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttrande över promemorian avgetts av Hovrätten över Skåne och Blekinge, Stockholms tingsrätt, Statens invandrarverk, Folkhälsoinstitutet, Riksskatteverket, Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Ombudsmannen mot etnisk diskriminering (DO), Länsstyrelsen i Stockholms län, Sveriges advokatsamfund, Riksförbundet för sexuellt likaberättigande (RFSL), Riksförbundet Ekumeniska grupperna för kristna homo- och bisexuella (Riks-EKHO).

Föreningen för Svenskar i världen har beretts tillfälle att avge yttrande men avstått från att yttra sig.

Yttrande över promemorian har också kommit in från Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning (HomO).

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Registrering får ske *endast* om *minst* en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Registrering får ske om

1. en av partnerna har hemvist här i landet sedan minst två år, eller

2. en av partnerna är svensk medborgare med hemvist här i landet.

Med svensk medborgare jämställs medborgare i Danmark, Island, Nederländerna och Norge.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2000-02-28

Närvarande: f.d. justitierådet Lars Å. Beckman, regeringsrådet Susanne Billum, justitierådet Göran Regner.

Enligt en lagrådsremiss den 24 februari 2000 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Anita Wickström.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 mars 2000

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Freivalds, Thalén, Winberg, Lindh, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lövdén, Ringholm.

Föredragande: statsrådet Freivalds

Regeringen beslutar proposition 1999/2000:77 Ändring i partnerskaps-
lagens anknätningskrav.